

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 28.

Extraordinair Session.

18de Møde.

Onsdagen den 19de Septbr.

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Vi vide jo meget godt, at dengang vi stillede denne Valgbarhedsbeti-
ngelse, da forelaa der 2 meget forskellige Forslag,
hvoraf det ene med Rette kunde siges at være
et Formuesbeviis, det nemlig, at der ikke skulde
gives Diener til Rigsdagsmændene, men at de
Bedkommende skulde leve paa deres egen Pung;
derved kunde de enten komme til at leve ganske
for deres egen Regning, eller ogsaa for deres
Regning, som fandt det værd at sende dem.
Det andet System var derimod det, som vi
gik ind paa; men der var dengang den samme
herkende Tanke tilstede som nu, at det er
meget vanskeligt at komme til at bruge Land-
befolkningen her i Landet som Vælgere, uden
at den bliver overvægtig og overmægtig, og
da man nu troede, at den vilde blive over-
mægtig og overvægtig i Folkethinget, saa skulde
der sættes et Værn derimod i Landstthinget,
og derfor indrettede man Indtægtsbetingelsen
saaledes, at Bønder med lige Skatteydelse som
andre Vælgere bleve udelukkede, idet man be-
stemte, at Noget af det, som Bønderne yde i
Skat, ikke skulde regnes med. Bønder betale,
adskillige Statter, som ikke kunne regnes med
naar de skulle blive vælgbare til Landstthinget;
dette gjælder saaledes om den betydelige Tiens-
deskat. Naar en Bonde betaler 250 Rd. i
Skat om Aaret, saa kan han ikke blive Skatte-
vælger, dersom Tienden udgjør 52 Rd. Ege-
ledes ere Driftsomkostningerne for Bønderne
saaledes sammenhængende med deres Huus-

holdningsomkostninger, at de ikke kunne affon-
dres fra disse. Dersom man nu kunde an-
vende det samme System paa de andre Ind-
tægtsvælgere, saa vilde Sagen stille sig ander-
ledes. Vi have jo ofte hørt, at Embedsmæn-
denes Gage ikke alene bør ansættes efter det,
som de nødvendigviis behøve for at leve, klæde
sig og skaffe sig Bolig, men at der med deres
Stilling følger en vis Standsmæssighed, som
gjør det nødvendigt, at de maae kunne leve med
Tjende, at de maae kunne give deres Børn
en Opdragelse, som omtrent passer med deres
egen Livsstilling o. s. v.; maattee kan dette
være rigtigt, men naar det er Tilfældet, saa
ere jo de Udgifter, som dermed ere forbundne,
i streng Forstand Driftsomkostninger for dem,
thi deres „Bedrift“ kræver, at de skulle have
det paa denne Maade. Det er derfor, jeg
siger, at ethvert Forsøg paa at opstille en
Indtægts-census vil aldrig kunne lykkes; der-
som vi skulde blive staaende ved Censussvalg,
saa maa Indtægts-census gaae ud og vi
maae komme hen til en Skatteydelsescensus;
thi derved komme vi over paa et heelt andet
System. Den ærede Rigsdagsmand for Ma-
ribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) henviste
til communale Valg, uagtet det ofte og gjen-
tagne Gange er erklæret, at der just i dette
Punkt ikke kan anstilles nogen Sammenlig-
ning mellem den communale Tilværelse og
Statstilværelsen, idet den communale Tilvæ-
relse er erkjendt for saagodt som alene at
have med pecuniaire Forhold at gjøre,
hvorimod Statens Repræsentation har med
ganske andre Gjenstande at gjøre, hvor det
Finansielle kun er et Hjælpemiddel. Men
uagtet dette er Tilfældet, saa vilde det dog al-
lerede have hjulpet noget, om man havde be-